

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947 .

Петро Андрусів

РІК VI. Ч. 3. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., БЕРЕЗЕНЬ, 1949.

ЦІНА 20 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., MARCH, 1949. VOL. VI №. 3

Тарас Шевченко

1849

Неначе степом чумаки
Уосені верству проходять,
Так і мене минають годи.
А я байдуже! Книжечки
Мережаю та начиняю
Таки віршами. Розважаю
Дурную голову свою
Та кайдани собі кую
(Як ці добродії дознають).
Та вже ж нехай хоч розіпнуть,
А я без вірші не улежу.
Уже два годи промережав,
І третій в добрий час почну.
Кос Арал, 1849.

*

Заросли шляхи тернами
На тую країну —
Мабуть я її навіки,
Навіки покинув!
Мабуть мені не вернутись
Ніколи додому,
Мабуть мені доведеться
Читати самому—
Оці думи...
Кос Арал, 1849.

ПОМЕР ГОЛОВА НТШ, ПРОФ. РАКОВСЬКИЙ

Дня 28 лютого помер у шпиталі вт Ньюарку, Н. Дж., професор др. Іван Раковський, довголітній голова Наукового Товариства імені Шевченка у Львові, проживши 74 роки.

Він ледви два місяці тому приїхав зо скитальщини з жінкою і сином, але незабаром захворів і вже більш не піднявся з постелі.

Залишив багато наукових праць які появлялися друком у Львові.

СОВІТИ ХОТІЛИ СХОПИТИ УКРАЇНКУ В БЕЛЬГІІ

Перед помешканням Янзена в Тюрну, повіт Калтен, у Бельгії, свинився автомобіль, яким приїхали два розвідники совітського посольства у Брукселі, щоб забрати дружину Янзена, українку з походження, з якою заручився, коли був на примусовій праці в Берліні, підчас війни. Залярмована жандармерія не дозволила вивезти жінку та її двоє дітей, вказуючи на те що колишня совітська громадянка своїм шлюбом набула бельгійське громадянство.

Судня рада на селі в Україні—Малюнок Тараса Шевченка

НАШІ ЖІНКИ В БЕЛЬГІІ

Українки в Сорен в Бельгії, влаштували академію на честь Лесі Українки в 35-ті роковини її смерті.

У Брукселі, столиці Бельгії, з ініціативи українок організовано традиційну "кутю" та Різдвяні вечорниці.

ПЕРЕСЕЛЕННЯ ЗБІГЦІВ

Досі ІРО переселило 328,000 скитальців, а ще має переселити 536,000 осіб, в тім 79,000 українців.

Бюджет ІРО є коло \$120,000,-000 річно, з вкладок 17 держав які визнали ІРО, установу сформовану з рамені Об'єднаних Націй.

ІРО платить подорож збігців тільки до границі країни переселення.

ПОВОРОТ П. ДАРІЇ РЕБЕТ ДО ЄВРОПИ

Пані Дарія Ребет, яка разом з п. Іриною Павликовською репрезентувала Об'єднання Українського Жіноцтва на еміграції на конгресі СКУЖ у Філадельфії, виїхала 1 березня кораблем з пристані в Нью Йорку до Європи.

Підчас короткого побуту у Злучених Державах пані Ребет обїхала ряд українських громад промовляла на вічах про Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) і про визвольну боротьбу в Україні.

ПРИ КОЖНІЙ НАГОДІ ЖЕРТ- ВУЙТЕ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

75-ЛІТТЯ НАУКОВОГО ТОВА- РИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА

Американський Відділ Наукового Товариства імені Шевченка, з осідком в Нью Йорку, апелює до українських громад в Америці й Канаді, щоб з нагоди 75-ліття Наукового Товариства імені Шевченка у Львові (тепер на еміграції, в американській зоні Німеччини), подбали щоб на Шевченківських обходах у березні і квітні цього року були окремі реферати про Наукове Товариство імені Шевченка.

В Нью Йорку на Шевченківському святі 13 березня у Фешен Інститут будуть теж доповіді про Наукове Товариство імені Шевченка.

ОНТЕРІО ПЕРЕДАЄ УКРАЇН- СЬКІ ПРОГРАМИ

Департамент освіти провінції Онтеріо (Канада) від 7 березня передаватиме півгодинні програми (13 тижнів) українською мовою.

Ці програми зладжені голов-но для невоприбулих імігрантів.

НОВА ЗЕЛЯНДІЯ ПРИЙМАЄ ДІ

Нова Зеландія (на південний схід від Австралії) згодилась прийняти 100,000 скитальців, у тім третину вдів, сиріт і старих.

Територія Нової Зеландії понад 100,000 квадратних миль, населення коло 2,000,000.

Тарас Шевченко

НІЧ

За сонцем хмаронька пливе,
Червоні поли розстилає,
І сонце спатоньки зове
У синє море; покриває
Рожевою пеленою
Мов мати дитину.
Очам любо. Годиночку,
Малую годину
Ніби серце одпочине,
З Богом заговорить.
А туман, неначе ворог,
Закриває море
І хмароньку рожевою,
І тьму за собою
Розстилає туман сивий,
І тьмою німою
Оповие тобі душу,
Йї не знаєш де дітись,
І ждеш його, того світу
Мов матері діти.

Кос Арал, 1849.

ПАНІ ПАВЛИКОВСЬКА В КАНАДІ

Пані Ірина Павликовська, голова Об'єднання Українського Жіноцтва на еміграції, делегатка на СКУЖ, виїхала недавно до Канади, на запрошення Комітету Українок Канади.

Спершу була п. Павликовська у Вінніпегу, де централі українських жіночих організацій уладили вечерю на її честь, щоб членки цих організацій змогли з нею ближче познайомитися.

З Вінніпегу поїхала п. Павликовська до Саскачевану, де промовляла на вічах в кількох містах.

Дня 20 ц. м. буде промовляти на вічу у Вінніпегу, на яким буде теж п. Олена Кисілевська, голова СФУЖО. Дня 27 ц. м. п. Павликовська і п. Кисілевська промовлятимуть на вічу в Торонто, Онтеріо.

Дня 26 лютого був день уродин П. Павликовської. З цієї нагоди редакція Нашого Життя пересилає найширші побажання заслуженій і неструдженій провідниці українського жіноцтва в Європі, многих літ і кріпкого здоров'я, щоб дальше витримати злидні скитання і дальше трудитися для загалу українських вигнанців з рідної землі.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.
Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія-23, Па.

Передплата у Злучених Державах \$2.00 річно, на рік \$1.25. В Канаді \$2.50 річно, на рік \$1.50. Поодинокі числа 20 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia, 23, Pa.

Subscription in the United States \$2.00 per year — \$1.25 for 6 months. Subscription in Canada \$2.50 per year, ½ year \$1.50. Single copy 20 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Невольничі пісні Шевченка

(1849-1949)

Російський цар Микола I, засуджуючи Тараса Шевченка в 1847 році на заслання, заборонив йому, геніальному поетові-артистові-малювцю, що покінчив 7-літні студії в Академії Мистецтв в Петербурзі — писати й малювати.

У розцвіті творчих сил, у блискучі дні великих сподівань і планів, повен юного бурхливого життя, Шевченко який уже 9 років втішався особистою волею, примушений був чужою варварською владою, кинути усе що здобув своїм великим талантом і трудом, кинути й свою Україну, а нарядивши уніформ, маширувати на Урал і за Урал, в дикі східні степи як простий солдат і каторжник, як в'язень якому все заборонене, а наказана муштра і чорна праця. Здавалося, кінець прийшов найбільшому синові України, яка сама була в кайданах і не мала ані сили ні голосу під московською окупацією — й холодним вітром од надії уже повіяло...

І скільки ж людей у такій жахливій неволі й темряві ламались і падали на тернистому шляху! Але не Тарас Шевченко, не той велетень української землі, що став пророком її народу, що послав Послання живим і ненародженим синам і дочкам його, що zostавив їм свій Заповіт. Не зламався і не упав Великий Дух України у важких московських кайданах.

Так, Україна яка терпіла і ще томиться у неволі катів, не стратила свого сина в далеких кіргізьких степах. Поет і мистець перед яким перше був одкритий світ, а тепер став запертий, немов сонце погасло і настала довга ніч, серед невимовно трудних відносин, пішов далі своїм намченим шляхом.

Навіть там на дикум безлюдді, при найгострішій забороні, Шевченко писав "невольничі пісні". Щоб не забрали їх, він складав листовий папір у восьмеро, писав дрібеньким письмом на маленьких карточках і ховав їх за халяву. Таких маленьких "захальявних книжечок" назбиралося 27, але й ті могли пропасти. Отже Шевченко встиг їх передати в 1850 році в Оренбурзі своєму другові Лазаревському, який йому їх повернув у 1858 році, коли Шевченко вдруге здобув волю. І так Шевченкове слово з його неволі-заслання не замовкло, але продісталось на Україну.

Ось рік 1849, сто літ тому. Шевченко тоді був за Уралом і за Каспієм, над Аральським озером. І там у Кос Аралі він написав (промережав) 18 віршів, переписав їх на маленькі листочки, носив за халявою, і таки врятував.

Таксамо надлюдським зусиллям Шевченко переміг і строгу царську заборону малювати. Із заслання зосталось і знайшлося коло 200 творів Шевченка-артиста-малювця, втім найбільше краєвидів.

Це є високоцінний мистецький спадок який він zostавив своєму народові, це свідки заслання і терпіння великого поета, і мистця на далекій чужині.

Сьогодні, сто років після тих найчорніших днів у житті Шевченка над Аральським озером — пригадаймо що картина України під ярмом Москви не змінилася.

Як сто років тому, так теж і сьогодні заборонено українським письменникам, а навіть і малювцям, писати й малювати вільно, як вільним людям і творцям. І таксамо як Шевченка також і їх сьогодні дожидає гостра кара і пимста московських окупантів. І сьогодні теж не чуємо вільного слова з України, так як не чула його Україна сто років тому.

Правда, може хіба де яким чудом збереглась "невольничя муза", як не за халявами, то може під землею, або може й те ні, бо комуністичні агенти занадто сторожко оберігають цілість московського ярма, щоб не зламалось на Україні.

Але всеж одного вони не всили вчинити — не можуть заборонити слова Шевченка, бо вже занізно й замалі вони супроти казкової немов постаті українського велетня духа. І тому це слово далі стоїть на сторожі України та далі закликає: Вста-

Положення жінок і дітей

на скитальщині

Тепер живе в Німеччині ще 90,000 українських скитальців. У тім 30 процент жінок і 20 процент дітей. Завдяки законові про допущення 205,000 скитальців до Америки, почався живіший еміграційний рух. Однак на працю забирають перше всього людей здорових, сильних і повні родини. В дуже невідраднім положенні є жінки з дітьми, які в більшості є жертвами війни або обох тоталітарних режимів (гітлерівського і комуністичного).

Це жінки, вдови з дітьми, яких чоловіки пропали в часі війни. Одні були вивезені большевицьким режимом на Сибір, другі померли в концентраційних таборах Німеччини, а треті згинули в часі бомбардування чи були вивезені насильно на працю до Німеччини. Багато також родин під час переселення й утічі перед одним чи другим режимом в часі воєнної завірюхи розділені і чоловіки пропали без вісті. Ті жінки мусять запрацювати на себе і на своїх дітей. Можливості праці в Німеччині вони не мають, зате є для них можливість праці в Америці, коли їх стягнеться на працю і pomoжеться знайти її а дітей приміститься в сиротинцях чи захистах американських.

Тому звертаємось до нашого громадянства, а зокрема до жіночих організацій, щоб вони

помогли стягти жінок, вдов з сиротами, до Америки на працю і дали їм змогу запрацювати на себе і на своїх дітей в атмосфері гуманності, в любові до ближнього, і щоб вони стали позитивними громадянами Америки. Це можна зробити коли підпишеться апликація, взиваючи на працю жінку з дитиною. Тут входять можливості кликати на працю до домашнього господарства, на фарми та підприємств, бо дітей буде можна примістити у захистах.

Звертаємося з проханням помогти нам у тім обов'язку для жінок, які стали жертвою війни. Маючи власні доми і власне родинне життя, продумаймо про тих, які безпомічно гинуть на скитальщині.

Вони живуть серед дуже тяжких умовин в ДП таборах в Німеччині, не мають можності вижити всіх своїх дітей, вони бачать що діти ті чимраз то більше западають на туберкулозу, авітамінозу й інші недуги.

Звертаємося до українського громадянства щоб помогло цим жінкам і дітям і стягнуло на працю та дало їм можливість запрацювати на себе й дітей, а до часу їхнього приїзду потрібна їм негайна допомога в харчах.

Ірина Павликовська.

КАМПАНІЯ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД НАШОГО ЖИТТЯ

Жертви надіслані в лютім, 1949

Відділ	Сума
2 Честер, Па.	\$22.36
4 Нью Йорк, Н. Й.	25.00
18 Джамайка, Н. Й.	5.00
23 Детройт, з коляди	115.00
30 Клівленд, О.	25.00
36 Шикаго, з коляди	39.00
37 Детройт, Миш.	5.00
41 Філадельфія, Па.	25.00
42 Філадельфія, Па.	100.00
46 Філадельфія, Па.	20.00
48 Філадельфія, Па.	20.00
53 Бруклін, Н. Й.	10.00
Марія Черіба, Детройт	5.00
Непідписані, Бруклін	5.00
Анна Тимочко, Детройт	3.00
Вас. Шемердяк, Шикаго	3.00
К. Берків, Лонг Ай. Сіті	3.00
Марія Чорній, Клівленд	3.00
Ангела Банах, Філа.	2.00
К. Сарабун, Бриджпорт	1.00
Кат. Бойко, Вунсакет	1.00
Марія Граб, Філадельфія	1.00
Юлія Крум, Гакетстаун	1.00

\$400.00 НА ВИДАННЯ ТВОРІВ ЛЕСІ УКРАЇНКИ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

Відділи 5, 31-і 61 СВА в Детройті, Мишиген, уладили 20 лютого святковий концерт для вшанування пам'яті Лесі Українки, в Українській Хаті на Гемпремку.

Концерт пройшов дуже гарно з мистецького погляду, а також був успіх матеріальний. Чистого прибутку було \$400, які як заповіджено, призначено на видання творів Лесі Українки англійською мовою.

Голова СВА, в. Олена Лотоцька, яка мала сказати промову на цій святі, не могла прийти до Детройту, бо у тім часі важко захворіла і мусіла лікуватись у шпиталі.

Ширше звітлення про концерт подамо в наступнім виданні Нашого Життя.

Збирайте і складайте пожертви на Пресовий Фонд Нашого Життя, у березні і квітні.

вайте, кайдани порцте! Ті старі московські кайдани, перефарбовані большевиками.

Тому то народ український не стратив ще надії що врешті те ярмо трісне в Україні — і знову воскресне вільна незалежна українська народна республіка.

КАМПАНІЯ ПРЕСОВОГО ФОНДУ НАШОГО ЖИТТЯ ПРОДОВЖАЄТЬСЯ У БЕРЕЗНІ І КВІТНІ

До Членок Союзу Українок Америки

На шпитальному ліжку, де поза застриками, ліками й оглядинами лікарів три рази денно, зоставалось мені багато часу на роздумування, я згадувала Вас усіх, дорогі союзьанки, ту працю яку наша організація вже вивела у світ та й ті завдання що ще перед нами.

Світовий Конгрес Українського Жіноцтва вельми успішний, приніс багато слави Союзові Українок Америки. Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) з мрії стала ділом. Українське жіноцтво усього світу аж після цього конгресу зрозуміло важливість самостійної жіночої організації, відчуждо важливість її діяння. З цілого світу, де тільки живуть українці (крім рідних земель під большевицьким окупантом) приходять даліше листи подяки і призначення Союзові Українок Америки за його рішуче поставлення Конгресу що мін перед цілим демократичним світом сказати про українську визвольну боротьбу, стати в обороні прав українського народу та оборонити українців що опинились на скитанні.

Союзьанки! своє завдання Ви сповнили гідно. Не завагались, не побоялись титарів і праці з цим поблученими. За це Вам усім хай буде слава і честь.

Також восьма конвенція США прийняла важні постанови які поширюють програму США та поведуть його вперед ще краще. Цю поширену програму ми прийняли й сповнимо, бо ми союзьанки.

З приємністю мушу зазначити, що новий, поконвенційний рік зачався дуже добре. Відділи США підбадьорені успіхами минулого року кооперують з Централєю дуже гарно.

Новий відділ США створено у Клівленді, приходять листи із запитами, як організувати нові відділи, давко зорганізовані товариства хочуть стати відділами США. Молодь загомоніла, видно й ширше зацікавлення США; нові іммігрантки, недавно з скитальщини, вишукують до місцевих відділів США. За кордоном просять прислати ім Наше Життя. Нові передплатниці Нашого Життя приходять. Кампанія пресового фонду Нашого Життя іде вперед.

Радісно на душі. Значить, праця не пішла на марне. Дбайте і даліше, дорогі союзьанки, бо США це Ваше власна організація, це Ваше майно. Бережіть його як найціннішу річ. Заохочуйте тих що ще не з нами, щоб і вони ставали в ряди США. Помітайте Вашій газеті "Наше Життя" стати більшою. Четв'є століття нашої праці сповниться на другий, 1950 рік. Подбайте щоб твори Лесі Українки в англійській мові вийшли у світ та завершили успіх чвертьстолітньої праці США.

За час могого побуту у шпиталі та й тепер вдома, хоч ще під лікарським доглядом, я мала чимало доказів Вашої прихильності, дорогі союзьанки. Поодинокі членки зблизька і здалека, а то й цілі відділи США турбувалися станом могого здоров'я. Особисто відвідували, посилали дарунки і сердечні листи.

За Ваше добре серце і молитви Ваші, з глибини серця Вам дякую.

Олена Лотоцька, голова США.

Преса Канади зацікавлена справами СФУЖО

Справа створення Світової Федерації Українських Жіночих Організацій широко зацікавувала не тільки українське проміданство але також англійську пресу. Особливо в Канаді зацікавлення викликав вибір 80-літньої "канадійки" головою, чи як англійська преса каже, "президенткою" цієї світової жіночої організації.

Перша GRATULACIJA, яку голова СФУЖО дістала з приводу свого вибору, була від полковника Колина Гібсона, державного секретаря Канади в Оттаві. Притім міністр висловив признання новим українським

переселенцям, які потрапили скоро пристосуватись до нових умовин і вповні увійти в національне життя країни.

Скоро за цим зголосилась до голови Федерації кореспондентка торонтонського часопису Гловб енд Мейл, панна Мод Фергасон з проханням дозволити зробити знімку і подати її біографію. Панну Фергасон особливо цікавила 64-літня учасць п. Кисілевської, голови СФУЖО, в жіночій рухові і боротьбі за рівні права до вищої освіти і політичних прав жіноцтва Західної України.

В слід за цим 24 грудня поя-

вилася у тім же дивникові знімка п. Кисілевської з дво-літньою внучкою Оленкою, донечкою др. В. Ю. Кисілевського і його дружини що в їхнім домі п. Кисілевська перебуває. Разом з цим була велика дуже тепло написана стаття п. заг. "Життя починається від вісімдесяти", а під тим: "Поборниця за жіночі права на новій позиції".

Кілька днів після появи цієї статті звернувся газетний кон'єрн що обедує 54 канадійські часописи, з проханням дозволити зробити знімку із сином др. Кисілевським. Потім цілий ряд англійських та інших часописів подали цю знімку з доволі широкими коментарями, в кожному з них підкреслюючи, що це президентка української жіночої світової організації яка на вісімдесятому році перебірає провід великої української жіночої організації, що має цілком поміч скитальцям та боротьбу з ворогом демократії, комунізмом.

Одну з таких довгих інформаційних статей прийшлося опростовувати. А саме оттавський щоденник Оттава Джернел, подав свою статтю п. з. "Польська ДП вибрана головою жіночої організації, на 80-му році життя" У відповідь на це зараз же було вислано спростування у формі листа до редактора в якому звернено йому увагу, в дуже чемний але рішучий спосіб, перше на те, що він сам у редакційній статті свого журналу не так давно пропонував щоб назву ДП забути, як тільки емігрант стане на канадійську землю, а зокрема щодо голови Федерації то вона, маючи тут дітей і багато друзів та знаючи Канаду від моря до моря, зовсім не почувается "здепласованою" особою. А притім, звертається ще на одну неточність у наголовку статті: правильніше буде коли редактор буде головою Федерації звати українкою а не полькою, бо в Європі існують інші поділи етнічні, і наприклад в Англії не всіх що там живуть, можна назвати англійцями, коли в Канаді обіймається усіх, подібно як членів родини назвою канадійці. Це письмо редактор помістив повністю в найближчому числі свого денника на першому місці в рубриці "листування з редакцією" п. з. "Члени родини"

Найдовша, бо, аж на три шпальти, була стаття в оттавському Івнинг Ситизен п. з. „Нова 80-літня канадійка бореться за демократію". Статтю написала на підставі інтерв'ю журналістка Філіс Вилсон. Біографічні дані, дотеперішня

Дня 15 листопада померла по тяжкій довгій недугі Марія Каспер. Походила із села Родева, повіт Дрогобич.

Була щира працівниця нашого 2- відділу в Местер. При смерті мала 53 роки.

Полишила у смутку троє дітей заможних. Дочка Катерина Шегда, Анна Давні, і сина Василя та 6 внуків.

Похорон відбувся 20 листопада із православної церкви св. Марії, при великій участі членок Союзу Українок Америки і других товариств. Прощальну промову сказала председателька п. П. Пецюх.

Збіркою після похорону на пресовий фонд Нашого Життя зайнялась п. Анна Мицишин.

Параскевія Рубаш.

праця, переживання воєнної голови Федерації, завдання Федерації: поміч скитальцям, поборювання ворога Бога, родини, України і всієї демократії, було подано в дуже гарний і теплий спосіб.

За цими часописними статтями йде й зацікавлення значного канадійського англійського жіноцтва справою завдань Федерації. Голова Федерації мала нагоду познайомитись із сенаторкою панною Вилсон, з панною Генвард, зявковою жіночих груп Канади при державнім секретаріаті, і старалась зацікавити цих пань трагічним положенням матерей з малими дітьми, сиротами, а теж старшим, самотнім жіноцтвом. Якщо українські жіночі організації їхні членки викажуть відповідне зацікавлення і дійсно щиро волю допомогти цій важливій справі, то може дещо й вдалося б тут зробити, тим більше що якраз зачинаються праці парламенту вже прийхав такий гарячий оборонець справ скитальчих яким є пан посол Антін Глинка.

О. К.

АВСТРАЛІЯ ПРИЙМЕ 100,000 ДП

Австралія згодилась прийняти 100,000 політичних збігців.

Туди вже виїхало коло 2,000 українців які пишуть до часописів і свояків що вони задоволені з тамешніх умовин життя.

Жертуйте на скитальців!

Junior League Section

HELEN MURAL, Jr. League President, Contributing Editor, OUR LIFE

LESSYA UKRAINKA

To thee, O my Ukraine, my dearest, unfortunate mother,
My songs will be raised first of all.
They will be solemn and quietly sounding.
Each song will flow forth from my heart.

Larissa Kosacheva, Lessya's real name, exercised a great influence over the people of Ukraine in the last 60 years. The poem quoted above is suggestive of her attitude toward her homeland and of her constant reference to Ukraine's love for freedom in all of her works.

Although she came of a prominent intellectual family in Ukraine, she was greatly handicapped by very ill health throughout her life. She suffered with tuberculosis and spent much of her time traveling to the Crimea, the Caucasus, and to Egypt for medical treatment. She was educated for the most part at home, and possessed a remarkable knowledge of languages. Well versed in Ukrainian literature past and present, she also read extensively the works of such writers as Byron, Schiller and Goethe. Her cosmopolitan background in literature gave her an understanding of the problems, trends and thoughts of people the world over. It was this universal background and her contacts with leading people of the time that helped to give her the title of greatest Ukrainian poetess.

Lessya in all of her writings chose subjects that referred directly or indirectly to Ukraine's plight. In her later works she wrote poetic dramas and dialogues dealing with the downfall and the struggle for independence of a people. However, in these later works she also chose to write of other nations and racial groups, notably of the Jews in Palestine. The discernible reader, none-the-less, can draw striking parallels in these dramas to the story of Ukraine. In so doing, Lessya brought the lives of other civilizations closer to Ukraine while at the same time expressing the patriotism she deeply felt for her own land.

Lessya Ukrainka passed away in 1913 leaving behind a wealth of wisdom and understanding of human emotions in her poetry that long will survive.

FOR THE Ukrainian Refugees!

NEW BRANCH ORGANIZED IN CLEVELAND, OHIO

On February 13, 1949 the first official meeting of the newly organized Branch 25 in Cleveland was held at the West Side Ukrainian National Home. The officers elected were Mrs. Rosalie Pusylo, president, Mrs. Anastasia Wiwczarowski, financial secretary; Mrs. Pauline Wohl, treasurer; and Mrs. Mary Harry, recording secretary.

Approximately thirty members were present for the meeting. Refreshments were served after the meeting with husbands of the members joining in the celebration.

The Ukrainian National Women's League welcomes them to the fold and wishes them success in all of their undertakings.

EAST SIDE DETROIT BRANCHES HOLD CONCERT

In commemoration of the great Ukrainian poetess Lessya Ukrainka, Branches 5, 31 and 61 of SUA in Detroit sponsored a concert on the 20th of February. Outstanding local talent as well as out of town speakers were featured.

The Ukrainian Youth Mixed Chorus, The Male Chorus and The A cappella Chorus all under the direction of Stephania Andrusевич sang a carefully selected repertoire of Ukrainian folk and classical songs. A variety of folk dance exhibitions was given by the now famous members of the Boyan Ukrainian Youth organization. Songs of the Insurgent Army were sung by two well known refugee families of Detroit, Stelmach and Zacharkiw. Singing their own arrangements of songs, they also provide their own mandolin accompaniment.

Mrs. Helen D. Lototsky of Philadelphia and president of the Ukrainian National Women's League of America was unable, because of severe illness, to be the speaker on the program. Miss Helen Mural of Cleveland addressed the group in English on the value of translation of Ukrainian works into English.

Also were featured such well known performers as Mr. Kosikowsky from Windsor, Canada and Mr. Zola. Poetry recitations were given by Mrs. A. H. Bilovus and by Irene Zacharkiw.

Proceeds of the Concert will go to the National Women's

League to be used for the publication in English of the works of Lessya Ukrainka.

JR. LEAGUE REPORTS

Akron, Ohio

Under the sponsorship of the Akron Jr. League, twenty-five dancers attired in Ukrainian costume, presented an unusually impressive program of intricate Ukrainian dances at the Akron Armory during the International Folk Festival, February 15. The combined Akron and Cleveland dancing group earned repeated encores and did much to help acquaint other nationality groups with Ukrainian culture.

Detroit Mich.

Branch 58 reports that their group is comparatively small with approximately twelve girls. The girls prefer fewer members, but members who will "stick" in order to build their club on a firm and lasting foundation. They have had lectures on Ukrainian history, learned to design Ukrainian Easter eggs (which was loads of fun, but couldn't possibly have won any prizes according to Olga Kachner) and have learned to cross-stitch. The girls meet twice a month, one meeting being business and the other a social. An exceptionally congenial group, they have been kept busy lately holding baby showers for fellow members.

Philadelphia, Pa.

Mrs. Irene Pavlikowsky has been lecturing to the Jr. League on Ukrainian crafts. Branch 52 reports that Mrs. Pavlikowsky is most cooperative and that the girls enjoy her romantic way of explaining the origin of various Ukrainian customs and art.

Cleveland, Ohio

The January meeting was highlighted by the presence of Mrs. Emil Bilecky of Branch 14 who spoke on Ukrainian needlecraft. Mrs. Bilecky, until recently, taught Ukrainian needlecraft at Cleveland College. The girls were so enthused they are having a sewing circle for the February meeting. Valentine Sachkowsky a lovely DP who studied dentistry in Germany, has joined their group and she and Mrs. Bilecky will instruct the girls in embroidery.

Chicago, Illinois

Members of Branch 56 being

of Catholic denomination, joined in receiving Holy Communion at the Ukrainian Catholic Church in January. A Communion Breakfast followed with Rev. Father Nestor Fecica giving a talk on the intentions in offering up a Communion.

"THE MONTH'S WASH"

Apologies along with best wishes go to Miss Stephany Jendzio, president of Branch 56 in Chicago, on her engagement to Walter Pittula. Imagine our embarrassment when we discovered that Stephany wasn't MRS. at all! Three members of Branch 56 have been asked to attend the bride-to-be (blush); namely, Mary Troc, secretary, Helet Brudny, treasurer and Ann Pittula.

* * *

From Chicago we hear that the well-known Brudny Sisters (recall the "Cyhanochka" song they made into a hit at the U.Y. L. of N.A. Convention in Akron) are enrapt teaching young and old Ukrainian folk dancing. Good work!

* * *

Belated congratulations to Mrs. Harry Zerebniak, known to all as the former Genevieve Zepko. Genevieve has been very active in Ukrainian youth activities and played a major role in organizing the Akron Jr. League. She holds the position of National Advisor in the Ukrainian National Association and was chairman of the UYL of NA Convention in Akron. (To list all of her offices would require too much space). Her husband hails from the windy city of Chicago where, he found time to take part in Uke affairs while attending the University of Illinois.

* * *

An early summer wedding is planned for Alice Polivka and John Tkalic of Akron. Best wishes!!

* * *

Detroiters are noted for their constant whirlwind of UNWL activity. No exception, Olga Kachner president of Branch 58, reports that her head is spinning from regular Ukrainian club work. Now she has plunged more deeply as co-chairman of the publicity committee for the May Youth Rally to be held in Detroit. For a gal whose head is spinning, she accomplishes a great deal!

* * *

Dorothy Czubinski of Cleveland has just returned from Pensacola, Fla., where she attended her brother's wedding Lucky Girl. Though her brother beat her to the altar, she wears a diamond given to her by Terry Labyk. Their romance started at Kent State University (small Ukraine) where they both studied.

* * *

From Philadelphia we hear that Mrs. Judy Letnauchyn (her second home has been "Headquarters" for the past few years much to the distress of her husband) is all involved as usual. Judy teaches Ukrainian school during the day, is president of the Philadelphia Jr. League, and is Mrs. Lototsky's right hand "gal." In her "spare" time she is housewife and mother.

* *

Wedding bells will be ringing on May 8th for Olga Lozinsky of Cleveland and Andrew Hewis, Jr. (a good Uke). Marie Zaderucky and Irene Trembly, members in good standing of Br. 60, are to be bridesmaids. Not long ago, Olga, Marie and Irene were classmates at Kent State University. Incidentally, May 8th was also the wedding day of Olga's mom and dad.

* * *

Editor's address:

Miss Helen Mural
2330 Denison Avenue
Cleveland, Ohio

A charming addition to Branch 60 in Cleveland is Helen Horchy. A keen sense of humor, a lovely voice and her poetic ability make her an outstanding girl indeed. (We'd all appreciate her poetry, wouldn't we, if and when she'll take a break from her many Ukrainian responsibilities). This is called using psychology, isn't it?

* * *

And so ends the "Month's Wash."

BROOKLYN, N. Y.**Daughters of Ukraine**

We are enclosing herewith a check in the amount of \$45.00 to pay for the following:

1949 dues—\$20.00; 1949 organization fund—\$5.00; 1949 press fund—\$10.00; 1949 secretary fund—\$10.00. Total \$45.00.

New officers for 1949: Anne Wasko, president; Mary Bardak; vice-president; Irene Glue, secretary; Mary Kruh, treasurer.

Anne Wasko.**OUR GIRL OF THE MONTH****Luba Holowaty, Branch 52 Philadelphia****Luba Holowaty**

We point with pride to Luba Holowaty not only for her outstanding merit as an active member of the Philadelphia Jr. League, but also for her praise-

worthy achievement in the field of music.

Young in years, Luba has amazed and commanded respect for her untiring, capable efforts in Jr. League activities. She is a superb violinist and was the concertmeister of the seventy piece orchestra at Philadelphia High School from which she was recently graduated.

A very high honor was bestowed upon Luba on Commencement Day, January 26, 1949. Before relatives and friends of her graduating class she was presented with the Ukrainian National Women's League of America \$100.00 Scholarship. She has also been awarded a four year scholarship for music from the University of Pennsylvania.

Luba is the daughter of Maria Holowaty, member of the Board of the UNWL.

MISS MARIKA BAKAY SPEAKS AT LANCASTER

Miss Marika Bakay, a young Ukrainian medical student of Philadelphia, a former DP who only 9 months ago came to America, is going to speak at a All Nations' Rally at Lancaster, Pa.

Her subject is the problem of Ukraine in present day Europe and the plight and message of displaced persons.

Subscribe to OUR LIFE
866 N. 7th Street
Philadelphia 23, Pa.

THOMAS JEFFERSKI

*I have a little friend whose name ends with a 'ski'
And yet my little friend looks just like you and me.
Last night I asked my father why a name like that should be,
And this is what my father said as I sat on his knee—*

*A 'ski' a 'witz' or 'off' or 'cu' when added to a name,
Just teaches us the family or town from which it came;
A name like Thomas Jefferson in some lands o'er the sea,
Would not be Thomas Jefferson but Thomas Jefferski;
Or 'Jefferwitz' or 'Jefferoff' or maybe 'Jeffercu'—*

*So do not let a 'ski' or 'off' or 'witz' seem strange to you;
I feel the same towards ev'ry name no matter how it ends,
For people with the strangest names can be the best of friends.*

ПРИВІТ ЧЛЕНІВ УПА П. КИСІЛЕВСЬКІЙ

Гі. Олена Кисілевська одержала такого листа з Ділінген, в Німеччині:

Високоповажана і Дорога Пані Сенаторко!

З нагоди Нового Року та Свят Різдна Христового, ми борці УПА в Ділінгені, засилаємо Вам найкращі поздоровлення і побажання витривалості у Вашій праці для добра Краю та еміграції, яку Ви започаткували на Всесвітньому Конгресі Українського Жіноцтва.

Із захопленням читаємо Ваше поздоровлення та пам'ять про нас.

Ми впевнені, що Ви, дорога Пані Сенаторко, не забуваєте також і про наших Друзів, які із зброєю в руках кують краще завтра нашій батьківщині.

Ваша праця на форумі Всесвітнього Конгресу Жінок для помочі воюючій Батьківщині та еміграції ще більш переконує нас, у тім що українська жінка перебуваючи на еміграції, сповняє свій святий обов'язок перед Україною.

(Підписи 6 вояків УПА)
Ділінген, 23 грудня, 1948.

МАРІЯ СТЕПОВА, ЧЛЕН УПА.

Один з тих, що з рейдуючими частинами УПА перейшов до американської зони в Німеччині, оповідає про участь жінок со сходу України в нашій повстанчій армії та взагалі в сучасному визвольно-революційному русі.

„Я сам бачив цілий спеціальний відділ самих дівчат, що прийшов з Кам'янець-Подільської області. Що то за „дівчата нашої країни“, якби ви знали! Але особливо залишилася в пам'яті всього населення тих теренів славна Марія Степова, землячка з Полтавщини, Чугівського району. Вона була в УПА разом зі своїм братом. Брат працював у Перемишчині в окружній референтурі пропаганди, де видавав повстаський „Інформатор“ і де загинув під час ворожої облави. Марія теж працювала у пропаганді і була одним з провідних членів ОУН на Криниччині. Вона мала вищу освіту і була надзвичайно розумна і мужня, разом з тим чарівна і мила жінка. Була добрим промовцем, доброю співачкою та відважним вояком. Володіла зброєю краще

від деяких мужчин. Були випадки, коли вона у скрутних обставинах своєю ініціативною рятувала становище цілого відділу. Була прекрасним друзякою і вишколеною сестрою-жалібницею. Всі її любили й шанували. Вона була зразком моральності для всіх дівчат в УПА. Від багатьох інших дівчат, членів УПА, відрізнялася тим, що не жіночий порив але тверда мужня свідомість поставили її в ряди борців-революціонерів. Загинула Марія Степова також мужньо і гордо. Недалеко від Криниці потрапила в облаву і була поранена. Тому що не мала сили дальше втікати, і щоб живою не дістатися в полон, застрілялась на очах ворогів.

Одна многих! Але, на щастя, бодай її імя, може й прибране, залишиться на вічну славу в пам'яті нащадків.

НАШІ СОЛІСТИ НА ВАГНЕРІВСЬКИМ ВЕЧОРІ

В салі Червоного Хреста в Мінхені відбувся, у рямцях Вагнерівських Вечорів, великий концерт пісень та арий солістів Українського Оперного Ансамблю. Співали: прімадонна Лі-

НА ПРОЩАННЯ**П. ПАВЛИКОВСЬКІЙ**

Паню Павликовську
Ми тут розпізнали,
І багато правди
Від неї дізнались.

Вона розказала
Про сироти, вдови,
І нас закликала
До згоди й любови.

Щоб поправді ми тут жили,
І жертви складали,
Та за сироти і вдови
Щоб не забували.

Ми до серця слова взяли,
І будем сповняти,
Малих дітей і вдів бідних
Будем спроваджати.

Паню Павликовську ми кілька днів
В Дітройті вітали,
А як від нас відїзджала,
Ми всі сумували.

Марія Ясінська
голова 23 від. СУА
Дітройт, Миш., 15 січня 1949.

дія Горн, знаний баритон Лев Войнарович, Фаїна Носенко та Ігор Зайферт. Акомпанював на роялі керівник опери Богдан Пюрко. Концерт пройшов з великим успіхом і був доброю репрезентацією нашого вокального мистецтва перед чужими.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ЧЕСТЕР, ПА.

Річні збори 2 відділу СУА

Річні збори 2 відділу СУА в Честері відбулися 23 січня.

Збори відкрила голова товариства п. П. Пецюх золитвою та подала програму зборів. Секретарка п. А. Гливяк прибула на збори, хоча по важкій операції сили в неї ще малі, прочитала протоколи які однодушно прийнято.

До переведення річних зборів вибрано паню Галицьку. Покликана до звіту голова п. Пецюх говорила про хід праці товариства протягом цілого року, як управа дбала щоб скріпити відділ, а також як ширшій кооперації членок, робила різні підприємства, щоб покривати великі витрати. На прикінці зазначила що товариство здобуло 16 нових членок.

За нею всі інші уряднички в найбільшому порядку пояснювали розвій моральний а також прибутки й витрати товариства.

В імені контрольної комісії говорили п. О. Олійник і п. Е. Хсмин, заявляючи що книжки організації і фінанси в порядку що управі належить признання і довіря за ширю працю.

Збори прийняли заяву контрольної комісії і грімкими оплесками віддали признання та подяку за ревні старання.

Після дискусії у справах нового уряду поставлено внесок щоб тойсам уряд потвердити на 1949 рік з винятком секретарки п. Гливяк якій не дозволяється сповняти більше обовязки в товаристві.

Збори вибрали такий уряд:

П. Пецюх, председателька; А. Мисишин, заст.; А. Олійник, секр. Е. Огор, заст. секр.; Рубаш, кас. Контр. Комісія: А. Гливяк, Е. Хомик, Е. Заяць. Для відвідування хворих: А. Мисишин і О. Готій. Господині: Гачак, Тимонь, Брингелевич і Кондур. Представниці до громади: Заяць Тимонь і Верещак. Кореспондентка в англійській мові Олійник, в укр. мові Галицька.

Опісля перебрав нововибраний уряд продовження зборів, і обговорювано різні біжучі справи. Найкращою точкою був звіт делегаток Світового Конгресу Українського Жіноцтва і 8-мої Конвенції СУА у Філадельфії, п. Пецюх і п. Рубаш.

Потім учасниці зборів зазначили милої несподіванки, яку підготував сам уряд товариства, з поміччю членок Урбан, Гочок і Таршевської.

На двох довгих гарно прибраних столах пишлася свіжа гаряча Йорданська вечеря, а ще більшу увагу всіх зробив третій бічний столик, теж з накриттям, на яким в ліхтарниках 10 менших і дві більші свічки.

Священик о. Галицький перевів молитву, поблагословив справи, і всі засіли за столів. Потім голова п. Пецюх попросила щоб членки встанням з місць віддали пошану помершим членкам. Опісля, з великим зворушенням, запалюючи першу більшу свічку, згадала першу організаторку товариства бл. п. К. Бабяк, запалюючи другу більшу свічку, згадала тиху трудящу довголітню голову товариства, бл. п. Ю. Лабішак.

Дальше запалили 10 менших свічок, призначених для померших членок товариства. Сльози ясно котились усім присутним з очей, а то й плач чути було з різних місць.

Згодом усмирилося зворушення, та душею раділи всі що такою започаткованою традицією членки вічно житимуть в організації і молили Бога щоб милував померших, так як і вони любили організацію та свій народ.

Коли час вечері минув, усі щедрували, а на зміну покликана голова п. Пецюх до слова пані: Галицьку, Коцюбу, Хомин і Бартіш.

Так о. Галицький як і бесідниці старались викликати бодьорий настрій, завзивали присутніх, щоб дальше трудилися і розбудували організацію для молодших поколінь. Пані Галицька подякувала урядові і тим що трудилися для милої несподіванки та підкреслила що ідея несподіванки була ду-

же вдала і для організації будуюча. На заклик председательки п. Пецюх переведено збірку на пресовий фонд Нашого Життя. На прикінці відспівано гімн СУА і всі задоволені розійшлись домів.

І. Г.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річний звіт, Товариства Дочки України, 42 відділ СУА

Товариство Дочки України, відбуває свої збори все в першу неділю місяця. Зачинаємо збори молитвою, а потім переходимо точка за точкою, зразково та поважно. В 1948 році наші членки ходили колядувати, як щороку, і заколядували \$550. Коляду розділили як на народні так і на релігійні цілі.

В 1948 ми обходили 15-літній ювілей з якого мали гарну моральну і матеріальну користь. Наше товариство улажувало баль, свячене і пикник. З балю чистого прибутку було \$300, а з свяченого і пикнику був теж значний прибуток. На наших зборах мали ми кілька відчитів на різні теми. Наші членки інтересуються вістями з Централі і радо над ними дискутують. Тішаться своєю газетою і радо передплачують. Майже на кожних зборах маємо нових членок, які радо вписуються до нашого товариства.

В тім же році ми мали Світовий Конгрес Українського Жіноцтва, 8 конвенцію СУА, де теж брали активну участь. Від нашого товариства вибрано 4 делегатки. Наші членки радо відзиваються на кожний зазив із Централі і щодо жертвенності то наш відділ все стоїть на першому місці.

Коли на конвенції зачалася збіркова акція на свою пресу, то наші делегатки дали \$25 добровільної жертви. Коли делегатки склали свої звіти з конгресу і конвенції, наші членки раділи з поступу жіночого руху. Тоді председниця п. А. Бойко говорила про приїзд пані Павликовської. Дальше председателька представила, яку тяжку працю сповняє п. Павликовська, вона неначе місіонарка їде від міста до міста і просить поміччю не для себе, а для свого поневоленого українського народу.

Наш 42 відділ зрозумів справу і зложив скромну жертву \$80. Дорогі союзниці, вступайте в сліди і поміжіть тим котрі очікують нашої поміччю, а Всевишній винагородить стократно.

М. Демяник, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Наше жіноцтво при праці

Українське товариство Жіноча Поміч в Нью Йорку, 3 відділ СУА, 15 січня перевело свої річні збори. По звітах збори акламацією вибрали старий уряд на 1949 рік, якого склад такий: Марія Марусевич голова; Анна Йосик заступниця; Ева Кобзар рекордова секретарка; Анастасія Ковальська, фінансова секретарка; Марія Харамбура, касієрка; Анастасія Хархан, Євгенія Добрянська, Марія Гаврилович, контрольна комісія; Текля Куніська, Анна Андрусьяк, Анна Кіт, Ірина Бучка, опікунка хворих.

При нагоді наше товариство подає що за останні три місяці жертвувало на радіо-програму при церкві св. Юрія \$10, до Допомогового Комітету членки зложили \$60, до Конгресового Комітету на листу ч. 363 \$30, а з нагоди 35-літніх поминків які уладила п. Ева Кобзар по покійним Андрію Реваковським присутні зложили \$27.00 для Конгресового Комітету, так разом вислано \$57.

Ева Кобзар, секр.

БРУКЛІН, Н. Й.

Річні збори 21 відділу СУА

Дня 26 грудня відбулись річні збори 21 відділу СУА у Брукліні.

Як звичайно голова Анна Бодак відкрила збори молитвою, привітала членок, побажала всім доброго здоров'я і щасливого Нового Року. Також згадала про тих членок що відійшли на вічний спочинок, яких пам'ять збори вшанували

Управа Союзу Українок у Франції—на вечорі Лесі Українки в Парижі 19 грудня, 1948. Сидять (з ліва): п. Родіона Галайко, п. Ольга Петлюра, п. Ірина Книш, п. Анна Браер. Стоять (зліва): п. А. Адамяк, п. М. Феник, п. Діма Немич, п. Соня Луців, п. А. Векслер, п. Анна Грай, п. Ліда Роговська. За ними: п. Мотря Пастернак, п. М. Мазурик.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

(Продовження.)

встанням з місць і мовчанкою членкинь які відчули свою страту.

Сказала до членок що річні збори є найважливіші в цілім році і всі ухвали, зміни чи додатки до статуту вирішують річні збори та покликана секретарку прочитати протокол, а фінансову секретарку і касієрку до звіту касового. Кожна урядничка здавала зокрема свій звіт, а теж і наглядачки хворих. Голова здала свій звіт, подякувала членкам за прихильність і співпрацю, а контрольна комісія дала вотум довіря за щирю працю.

Уступаючи голова прохала членок вибрати новий уряд на 1949. Покликано до переведення виборів К. Баран як голову, Анастасію Пагут як секретарку. Вибрано на 1949: Анна Бодак голова, Катерина Баран заступниця, Марія Сукмановська, секретарка рекордова, Анастасія Глушко секретарка фінансова, Ксеня Дика касієрка; контролю Марія Бішко, Анастасія Пагут, Климентина Жетинська; наглядачки хворих Марія Зазуля, Ева Малко; до прапорів Анна Гудима і Анна Цюпа.

Голова докінчує збори, насуває членкам цілий ряд завдань і потреб, проекти до ухвал для успішної праці на 1949, причім згадає про гірку долю наших скитальців, про вдів і сиріт, чи тих молодих хлопців та дівчат що є в рядах УПА, що проливають свою кров за кращу долю українського народу. Притім запропонувала що конечно треба іти з колядою на допомогу скитальцям, зокрема хворим вдовам, сиротам і малим дітям. Колядувати зголосилися членки Агафія Вітюк, Ева Карп, Марія Врубель, Марія Зазуля, Анна Пагут, Катерина Баран, Марія Пачковська і Ева Малко.

Наш відділ за 1948 уладив чотири підприємства, і з тих було чистого прибутку \$769.63. Витрати були такі: до Укр. Доп. Комітету на УПА \$100, річна вкладка \$10, до Укр. Конгр. Комітету \$179, до Централі СУА на видання творів Лесі Українки \$50, пресовий фонд \$93, річна вкладка \$20, організаційний фонд \$5, конвенційний фонд \$10, резерв. фонд \$10, для СКУЖ \$35, делегатки на конгрес і конвенцію \$60, пачки з харчами вислано за \$128.78, на церкву \$10, на Дівочу Академію СС. Василянок \$10, на сироти у Філадельфії \$10, на Дім Старців \$10, Служби Божі за роки членок \$30, машина до писання \$15, до Окружної Ради СУА \$5, інші да-

рунки \$50. Витрати за 1948 \$840.78.

Дальший успіх праці на 1949. Згадані колядничі пішли по хатах з колядою і заколядували \$375.50, а членки зложили на зборах \$34, разом \$409.50. З цього вислано до УАД Комітету \$200, а за \$209 висилаємо харчі для німецьких сиріт і малих дітей. Колядничам щира подяка що не жалували свого труду, розуміючи тяжке положення нещасних братів і сестер, а також щира подяка всім тим що дали коляду на призначену ціль, подяка панові Баранові що возив автомат в подальші околиці.

Дальше ухвалили річні збори на 1949: на пресовий фонд Нашого Життя \$25, річна вкладка до Централі \$20, на помічну силу в Централі \$10, організаційний фонд \$10, на Дім Старців у Слоутсбургу \$10, Дім Старців у Філадельфії \$10, річна вкладка до ЗУД Комітету \$10, річна вкладка до Конгр. Ком. \$10, на світло до сестрицтва \$10, різдвяний дар на церкву \$5.

Дай Боже, щоб добра намічена праця увінчалась якнайкращим успіхом для нас і для всіх відділів СУА.

Анна Бодак.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Праця 28 відділу Союзу Українок в Ньюарку

Ньюарська громада завжди належала до найбільших і найактивніших. Окрему увагу звертає зорганізована праця українсько-американського жіноцтва в Союзі Українок. Доказом активності цього товариства могла б бути хочби кількість ділових засідань протягом минулого року, числом 16. Крім того, член. СУА брали активну участь в українсь-

кій маніфестації, що з успіхом відбулась 10 жовтня, 1948, вислали своїх делегаток на Світовий Конгрес Українського Жіноцтва у Філадельфії, влаштували у великій салі Народного Дому велике жіноче віче з участю п. Лотоцької, Павликовської і Ребет.

Побіч цієї загально громадської праці, 28 відділ СУА дбав і за традиційні імпрези. Так відбувся з успіхом Щедрий Вечір, два базари, два бали, пикник а зокрема слід відмітити участь наших жінок в міжнародній мистецькій виставці, що її влаштувала YWCA. Тут виставлено вироби з дерева та вишивки і ляльки у стилевих народних костюмах.

Наш відділ завжди памятав і про те, що наша еміграція в Європі потребує постійної допомоги, тим більше що між членкинями є такі що самі тільки що недавно звідти приїхали і самі найкраще знають про потреби. Оттак вислано протягом року 57 пакетів з біллям і одежею та харчами і почато вже широку акцію за Великодньою висилкою цього року.

Окремо треба відмітити безпосередню допомогу, що дають членкині СУА новим приїзним. Допомога тут різноманітна. Прийняття до домів на тимчасовий побут, вишукування мешкань, збирання меблів для них, вишукування праці, допомога грошми і доброю радою. В той спосіб затримано в Ньюарку значне число новоприбулих які вже активно включились у місцеве зорганізоване життя. Наш відділ протягом року вписав як своїх членів 15 новоприбулих. Крім цього наш відділ стоїть у звязку з Червоним Хрестом і допомагає йому.

Дня 27 січня відбулися в Українській Централі загальні збори 28 відділу СУА на яких перевибрано управу. Одногосно вибрана до проведу попередня голова п. Анна Нас-

тук, а крім цього управа у складі: заст. голова п. Слободюк; касієрка п. Присяжна; секретарка п. Хома, заступ. секретарки п. Гординська. До контр. комісії п. Кузьма, і п. Цятка. Організаційна комісія: п. Загебайло, Гординська, Цятка, Алекс і Папроцька. Комісія підприємств: пані Вінник, Максимиш-Сакальська, Боднар, Ландяк.

Слід підкреслити незвичайно гармонійну і згідну співпрацю всіх членок та справжню приятельську атмосферу при зустрічах та імпрезах. Висловом гармонійної співпраці був вечір, що його влаштували членкині СУА з нагоди дня уродин своєї заслуженої голови пані Анни Настюк. Вечір цей, при участі понад 100 осіб, пройшов у незвичайно милій і приємній атмосфері. Власне, передівсім її заслугою є та гармонійна співпраця нашого жіноцтва, та організаційні і громадські успіхи ньюарського від. Союзу Українок Америки.

Олена Гординська,
заст. секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Збірка на вічі на фонд матері й дитини

На вічі що відбулося старанням 24 відділу СУА в Елизабет, Н. Дж., дня 19 січня, зложили на фонд матері й дитини нан скитальщині:

Г Налєпа \$5. По \$3: Роман Слободян, Е. Полєвчак. По \$2: А. Слободян, М. Лєськів. По \$1: С. Чапельський, Е. Галіпович, З. Могила, Т. Галіпович, К. Яроцька, Т. Маркович, С. Генєга, Й. Маруньчак, Т. Рабець, п. Полянський, Т. Дідух, П. Остапчу, М. Гулета, М. Луняк, М. Федчишин, П. Чміль, С. Могила, М. Френкевич, М. Бурбеляк, Т. Кобрин, Г Яцків, М. Яворська, М. Лєськів, В. Вітушинські, А. Гнаток, М. Гульник, З. Лабінська, М. Лещак, О. Федірко, Е. Ковальчук, К. Ковальчук, М. Павлишин, А. Петришин, М. Рєгошевська, А. Погранична, А. Світич, А. Гандовіч, Р. Димид, Т. Костишин. Дрібними \$2. Разом \$56. Розхід \$16. Остає \$40.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

\$440 на фонд матері й дитини на скитальщині

Заходом 30 відділу Союзу Українок Америки у Клівленді, при участі всіх жіночих організацій, відбулось 8 січня віче скликане з нагоди приїзду з Європи, делегаток на Світовий Конгрес Українського Жіноцтва п. Ірини Павликовської і п. Дарії Ребет.

Голова 30 відділу СУА пані Катерина Мураль відкрила віче. Відспівано американський гимн, почім пані Мураль по-

Ляльки в костюмах різних національностей, виробу української кооперативи Базар у Філадельфії

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

(Продовження)

яснила ціль віча, і попросила до вступного слова паню Д. Когут, членкиню Золотого Хреста, яка сказала про діяльність українського жіноцтва в Америці, зазначила що жінки щиро працюють в організаціях, а доказом цього є що українські жінки зєдналися в одну велику громаду, як тут на американській землі так і на скитальщині, і щиро працюють та допомагають українському загалові.

Головна бесідниця п. Павликовська передала привіт від скитальців, зясувала ціль свого приїзду на СКУЖ та свою поїздку по Америці. Вона представила нам страшне положення скитальців, знищення війною нашої рідної землі, й терпіння яких зазнав наш народ за часів окупації німецької і большевицької, коли кати не щадили ні старшого ні наймолодшого, не було в них милосердя для нікого, а кожний ждав коли це скінчиться. Не скінчилось, одні zostались під наїзником червоним, другі опинились на скитальщині. Життя на скитальщині нужденне, бракує всього що людині до життя потрібно, а найгірше бідують діти, матері і старці. П. Павликовська дякувала всім за щедру поміч, за протести і за телеграми які американські українки слали до Вашингтону, щоб скитальців охоронити від репатріації до Сопітів.

Дальше, вона вказала на потребу дальшої помочі для тих бідних дітей щоб не дати їм загинути. Просила щоб висилати папери для скитальців, щоб не боялись що вони будуть тягарем тут для тих що їх спровадять. Вона запевнила що ніхто не буде тягарем, вони собі раду самі дадуть і працювати будуть для себе і для українського народу.

Пані Р. Пусило промовила до жіночого загалу щоб жінки записувались до жіночих організацій, а особливо до Союзу Українок Америки бо лише зорганізовані жінки можуть багато помогти як скитальцям так і бідним дітям. Вона просила щедрої пожертви для них.

Дальше, друга головна бесідниця пані Ребет згадала наперед про значення СКУЖ, про важні резолюції які ухвалено на конгресі та обовязки які жіноцтво прийняло до сповнення. Сказала нам про боротьбу нашого народу і підпольну геройську УПА. Вона не має потрібної зброї ані припасів, проте на душі не упадає але далі веде боротьбу з московською ордою, і поти будуть боротись наші вояки поки не буде визволена Укра-

їна, і нестане ані одного наїзника на їх рідній батьківщині. Також апелювали щоб помогти УПА.

По цім переведено збірку, яка принесла \$440. Збіркою зайнялись: Олена Мураль, К. Габрівська, М. Федик, п. Олексик, п. Гнот, п. Лев, О. Степаник, І. Малаховська.

Жертвували: 60 від. СВА \$20, 30 від. СВА \$15.

По \$10: 14 від. СВА, Тов. Згода, від. 358, тов. св. Петра і Павла, Укр. Банк, сестр. св.

По \$5: Г. В. Степаник, М. Репушинський, І. Купчевич, М. Павук, М. Рудик, А. Гевусь, Р. Павлишин, І. Тремблук, адв. І. Тарнавський, Ф. Мураль, С. Чубінська, М. К. Габрівський, Р. Завінська, Шмагала, Е. Смільчак, п. Крупка з Дітройту, Міш., Н. Заdereцький.

По \$3: О. Каплиш, М. Колодій, І. Семенюк, п-ні Адамович.

По \$2: Н. Олексик, В. Гусар, М. Левицький, М. Заdereцький, М. Олексик, К. Косць, С. Заdereцька, Е. Михась, Т. Папа, В. Стиранка, П. Купчик, П. Можилівський, М. Молодець, І. Юнич, Ц. Дарвал, М. Жук, М. Купчевич, Е. Гринька, А. Гудрий, М. Чорній. Золонц \$1.50.

По \$1: М. Кривий, Ю. Возьна, М. Валь, М. Баюн, А. Дідик, Т. Урман, А. Макілка, М. Луковська, М. Різун, А. Клим, М. Тимчина, Я. Сьвідрик, М. Тремблук, о. Д. Лещишин, М. Фесачин, М. Савин, М. Юрчишин, М. Юрчак, М. Дідик, М. Габель, М. Малаховська, Масловський, Д. Струсь, М. К. Павлишин, М. Матішин, А. Єлись, М. Франг, Б. Скоратко, К. Лабик, Т. Антів, М. Лежан, М. Будованець, М. Оницьак, М. Свідрик, М. Кузик, М. Купчевич, М. Карась, М. Капраль, М. Нидбальський, М. Біловус, М. Візіль, М. Садовська, Е. Гринька, Д. Когут, П. Купчик, М. Тарчан, Ж. Медвідь, К. Гавриляк, Каїк, П. Мариновський, Р. Волянський, С. Мельник, Масурич, Левицький, І. Спода, В. Мураль, Шуманський, К. Волянська, А. Декан, О. Гречковська, Т. Кухта, Г. Голобець, Г. Пукач, Т. Стефаник, К. Шумера, С. Бучинська, М. Мураль, Ф. Майгер, А. Бучинська, В. Волянський, Д. Гавриляк, Полка, А. Петро, І. Тремблук, Денєга, М. М., В. Гузіль, М. Мазур, С. Добуш, Ю. Бончук, М. Мічел, Г. Кальницький, М. Федик, С. Палівода, М. Березицька, Кравчук, пані Кухта, Сербай, Федорчак, Е. Лалюк, Різун, Бусько, Скалецький, І. Жук, Шегда, Гавриляк, С. Мазоловський, Колодій, А. Кальницький, Олексик, С. Турчек, Сендій, Гусак, М. Пукач, Кузьда, Ю. Томачко, Брикайло, М. Капраль, Кукіз, С.

Данилович, Г. Кальницький, М. Гудоанська. Решта дрібними.

Віче закінчено відспіванням "Ще не вмерла Україна"

Комітет віча складає щіру подяку всім, за численну участь і за щедру пожертву. Нехай Бог дасть доброго здоров'я до дальшої праці. До збірки долучено \$37.50 з 25-літнього ювілею пана і пані М. і А. Яворських, а теж \$25 з 25-літнього ювілею пана і пані М. і Ж. Пискливих.

Р. З., секр

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Праця нового відділу 25 СВА

Перші збори 25 відділу Союзу Українок відбулися 16 січня. Організаторка цього відділу, п. Розалія Пусило, відкрила збори молитвою. Потім вона промовила до зібраних і пояснила значення організації Союзу Українок Америки і попросила присутніх, щоб вибрали собі голову і писарку, до переведення вибору повного уряду. Поставлено кандидаток і вибрано однодушно п. Р. Пусило головою а п. Б. Гричковську і п. М. Лещишин, писарками. Тепер п. Пусило, як голова, попросила п. Лещишин, щоб перечитала статут Союзу Українок Америки. Всі приявні вислухали кожну точку з великою увагою і задоволенням.

До уряду увійшли:

п. Розалія Пусило, голова, п. Катерина Галицька, заступниця голови, п. Бронислава Гричковська, рекордова писарка, п. Михайлина Лещишин, заступниця, п. Анастасія Вівчарська, фінансова писарка, п. Параскевія Вол, скарбничка.

До підприємчого комітету: п. Катерина Савчин, п. Юстина Блиць, п. Ева Горошко, п. Софія Газдинська.

До статутової комісії:

п. Анна Небожук, п. Бронислава Гричковська, п. Розалія Пусило.

До контрольної комісії:

п. Катерина Кісіль, п. Анна Шиманська.

Наглядачки хворих:

п. Катерина Мураль, та п. Юстина Блиць.

Опісля голова попросила усіх членкинь щоб замовили собі часопис Союзу Українок, „Наше Життя” По вичерпанні точок голова п. Пусило, закрила збори.

Знову 13 лютого відбулись перші святочні збори нашого відділу.

Голова п. Пусило перечитала під грімкі оплески привіт з Централі, висланий головою, панєю Лотоцькою.

Дальше сказала що бачить що у нас є щіра єдність і охота до праці, а це буде на користь для нашого відділу і цілої організації.

Після зборів членки приготували смачну перекуску, а те з нагоди що наші членки п. Кісіль та п. Вол обходили роковини їхнього весілля. Підчас перекуски п. Гричковська попросила членкинь пожертвувати на пресовий фонд Нашого Життя. Збірка принесла \$25.00, які зложили:

по \$2.00: п. Розалія Пусило, п. Катерина Кісіль, п. Анна Шиманська;

по \$1.00: п. М. Ільків, п. Б. Гричковська, п. Е. Горошко, п. П. Вол, п. А. Ольхова, п. М. Головецька, п. А. Небожук, п. Ю. Мисик, п. М. Лещишин, п. К. Мураль, п. К. Голдер, п. К. Купчевич, п. К. Галицька, п. К. Савчин, п. Р. Свідрик, п. Ф. Гузіль, п. А. Вівчаровська. Решта дрібними.

Б. Гричковська, М. Лещишин, писарки.

КЛІВЛЕНД, О.

З родинного свята на допомогу вдовам і сиротам на скитальщині

Дня 29 січня родина і приятели влаштували срібний ювілей подружжя панству Яворським. Родина і гості, всіх коло сто осіб, засіли при столах в салі Українського Народного Дому. Вечерю започаткували багатоліттям в честь ювілятів п. Іван Денєга, як староста. Вчасі вечері промовляли членки родини і приятели. Прибув і син Володимир з каледжу в Кентокі. Не забули також перевести збірку за якою промовляв п. Миколай Заdereцький. Збірка принесла \$37.50 яку вислано через Централю СВА на фонд матері й дитини на скитальщині.

С. Л., членка СВА.

КЛІВЛЕНД, О.

Примірний ювілей

Родина пана і пані Пискливих зробила їм несподівану гарну забаву, з нагоди срібного ювілею. На це родинне свято прибуло багато рідні, свояків і приятелів, але не бракло і членкинь Союзу Українок Америки. Треба згадати що панство Пискливі гарно знані в нашій громаді. Їх можна вскди побачити, чи то на церковнім підприємстві чи на товариствах, а спеціально для Союзу Українок Америки пані Писклива щиро працює і завжди допомагає. Тож щоб цей ювілей був знаний не лише у Клівленді, п. Пашковська, заступниця голови 30 відділу СВА і сестра пані Пискливої дала пропозицію щоб зібрати жертву на якусь ціль.

Коли гості засіли до вечері і добре погостилися, так пан Пашковський, швагро і староста, погратулював ювілятам, дякував гостям за численну у-

при Громадській роботі

(Проводження)

частина бо було їх повна сая, а потім гратуляції переходили одна по одній аж прийшла черга для пані Д. Когут, яка від себе погратулювала ювілянтам і звертаючись до гостей, згадала про бідних сиріт на скитальщині і про українську школу яку зачнуть будувати на весну, й запропонувала щоб зібрати бодай маленьку пожертву на ту ціль. Збіркою зайнялись пані Е. Дуброс, М. Федик, М. Задерецький, Г. Горчі, А. Коберська, М. Фасачин.

Жертвували панство Пискливі 5 дол. По 2 дол.: І. Чюрко, панство Беднарські, Норгевич, п-ні Ковальчик. По 1 дол.: І. Чорний, Н. Козуб, Н. Задерецький, п-ство Гюрко, Н. Чюрко, М. Пашковський, М. Ярош, С. Палівода, М. Колодій, Деніга, Кузьнік, А. Завінський, А. Фесанич, п-ство Задерецькі, панство Маковські, Палівода, Тепла, Озирок, Морозович, В. Жук, Гарден, І. Сетеніч, А. Юха, Бандура, В. Купер. Решта дрібними. Зібрано 50 дол. Призначено 25 дол. на школу, а 25 на сироти. По збірці гості забавлялись до пізньої ночі.

Учасниця свята, Р. З.

ДІТРОЙТ, МИШИГЕН

Свято для вшанування пам'яті Басарабової

Відділ 23 СВА в Дітройті влаштував величаве свято на честь Ольги Басараб і других наших героїнь замучених нашими ворогами. В неділю, 13 лютого, о. Степан Побуцький відслужив панахиду за наших героїнь, а всі членкині 23 відділу стали у два ряди через цілу церкву з відзнаками на грудях, і співали панахиду. Дуже гарно це виглядало і надало більшої поваги до свята, бо це 25-та річниця смерті Басарабової.

Сцена в Народнім Домі була прибранна, а на відповіднім місці стояв портрет Ольги Басараб прибраний вишиваними рушниками і синьо-жовтим стягом а цвіти по боках. Голова пані Ясінська відкрила свято і пояснила його ціль. Піднеслась куртина і заспівав наш преславний мішаний хор американський гімн і за цим гімн Союзу Українок Америки, а союзанки підхопили і ціла сая співала.

Хор ще співав багато пісень, так що не хотіла публіка пустити його зо сцени, хор під проводом панни Андрусевич часто виступає і публіка його полюбила за гарні концерти.

Потім молоденька пані Захарко декламувала вірш пі-

дібраний на це свято. Виголосила дуже уміло що кожному сльози потікли із зворушення. Опісля виступила родина Стельмахів і Захарків що недавно приїхали з краю, а це тато, мама, дочка та зять. Вони грали на мандолінах і співали самі нові повстанчі пісні, і так прикували публіку до себе що не хотіла пустити зо оцінки; аж голова пані Ясінська вийшла і сказала що вони ще заграють тільки відпочнуть а за той час пані Слівінська виголосить реферат. Пані Слівінська, яка недавно з краю приїхала, говорила досить довго і дуже інтересно.

Дальше, знов виступила мандолінова оркестра і заграла так прекрасно що сидиш на сали, а думки на Україні, а ще мушу відмітити що пані Захарко то такий милий голос має що варто почути. Вони грали і співали, то перший раз почули в Дітройті таких музикантів і ті повстанські пісні.

Потім членкині подали перекуску, розмаїте печиво своєї роботи і каву. Опісля пані Ясінська поклікала до слова п. Захарка. Він розказав про те як наш народ боровяс і бореться до сьогодні, УПА за нашу Україну. Пані Ясінська поклікала також до слова паню Стельмах вона розказала як хлопці і дівчата пішли в ліс до повстанців з їхнього села, і її одинокий син пішов з ними.

Вкінці пані Ясінська попросила присутніх до пожертви для УПА і всі приходи з того свята ідуть по половині, на повстанчу армію і на видання творів Лесі Українки англійською мовою.

Свято закінчено відспіванням Ще не вмерла Україна і всі розійшлися до дому з великим вдоволенням.

Марія Черіба.

ДІТРОЙТ, МІШ.

Річні збори 23 відділу СВА

Річні збори 23 відділу СВА відбулися 16 січня в Народнім Домі. Предсідателька п. Ясінська відкрила збори і прочитала програму зборів та поклікала секретарку паню Черіба перечитати протокол з минулих зборів. Потім вибрано паню Кахній як предсідницю до перепровадження зборів. Вона поклікала голову паню Ясінську здати звіт з цілого року, яка сказала що улажено академію в честь Ольги Басараб, величаве "свято батька" де була вистава у трьох діях яку пані Кахній написала, два

бінго, один культурний вечір, два пикники, одно представлення "Свекруха", а теж брала живу участь у філії і федерації, було величаве жіноче віче для помочі вдовам і сиротам, а закінчено новим роком у домі пані Пецько.

Предсідниця Кахній поклікала секретарку паню Черіба, яка сказала: Я не маю що говорити, бо я свій звіт здаю що місяця, тільки вам хочу сказати що я дуже тішуся що яз вами бо я була 23 роки на фармі і була в чеських і в англійських товариствах, але все тужила за вами, за своїми жінками, і мене те дуже тішить що вас так багато, що я не могла повірити і порахувала, так вас є 50 жінок, і ще вам, пані, кажу що як я секретаркою стала, то багато нових приступило до нашого відділу, так що є 80 членкинь в нашій відділі.

Пані Кахній поклікала фінансову секретарку, паню Слупецьку яка перечитала звіт, а контрольорки пані Ташук і п-ні Недвідь підтвердили що книжки в добрім порядку. В 1948 наш відділ мав загального прибутку \$913.49. А витрати були такі: на місцеву школу \$50, до філії \$25, на вдови і сироти \$25, до Філадельфії на сироти \$10, до федерації \$10, для хворих членкинь \$20, до Вашингтону на семінар \$10, на Червоний Хрест \$6, на ювілейні дари для місцевих відділів \$20, до Централі, загальна сума \$213.00.

Потім був вибір уряду. Вибрані: голова, Марія Ясінська; заступниця голови, Марія Форіс; рекордова секретарка, Марія Черіба; фінансова секретарка, Марія Слупецька; касієрка, Евдокія Кахній; контрольорки: Анна Недвідь і Барбара Ташук; до хворих Ірина Козаченко і Ксеня Кіщук; до філії Анна Зелінська, Ірина Козаченко і Марія Ясінська, до федерації Марія Черіба, Ірина Козаченко, Марія Ясінська.

Опісля п. Ясінська попросила членкинь за коляду на нашу газету Наше Життя, що принесла \$127.00 Членки заплатили вкладки а на закінчення заспівали всі гімн Союзу Українок.

М. Ч.

ДІТРОЙТ, МИШИГЕН

Коляда на пресовий фонд Нашого Життя

Як попередніми роками так і цього року на бажання членок, коляднички нашого 23 відділу СВА пішли з колядою по домах і заколядували \$121. Витрат було всього \$6, а решту \$115 вислано до Централі СВА на пресовий фонд Нашого Життя. Колядували пані: М. Форид, М. Слупецька, А. Попович, Е. Кахній, К. Кіщук, М. Ясінська.

На коляду зложили:

По \$5: Два брати Комаринські, Єва Сташків, Іван Кізіма, К. Колин, Анна Назарчук, К. Візничак, К. Віхорець 44, По \$3: А. Комаринська, А. Василик, К. Низда, І. Помик, М. Дунаєвська. По \$2: Й. Масляк, М. Лорензо, М. Ясінська, К. Ясінська Ріско, В. Васишин, Д. Кримко, М. Слупецька, Ю. Войтович, І. Камінський, А. Торбі, І. Іваніцький, А. Гусак, П. Боднар, І. Козаченко, А. Зілінська, М. Череба, В. Козачок, А. Недвідь, М. Малиновська.

По \$1: М. Форіс, А. Попович, Й. Камінський, К. Кіщук, М. Мацієвська, М. Боднар, А. Заставна, Е. Кахній, К. Ігнатюк, А. Михальчук, В. Ташук, А. Польова, К. Меріс, П. Батусин, А. Дворчин, Ю. Галиш, Т. Варчик, М. Сидорик, п. Німчук, А. Мех, М. Грошко, Т. Новак, Е. Музичко, Д. Сеньків, М. Павшак, Ю. Ярема, А. Лишак, А. Медвідь, В. Дідик, К. Кміцінська, М. Малањак, А. Лишак, Г. Дулька М. Олексин.

В імені 23 відділу СВА бажано зложити щирю подяку всім тим що занялись колядою і панові Слупецькому котрий нам послужив своїм авто і зробив нам велику прислугу, бо пішки ніде далеко не можна зайти. Також складаємо подяку всім нашим громадянам що нас так сердечно приймали у своїх домах і дарували нас колядою. Нехай Всевишній Бог всім надгородить і допомагає ще на многая і блага літа.

М. Ясінська, гол.

ГЕМТРЕМК, МИШИГЕН

Спільна свята вечере старанням 26 відділу СВА

Старанням 26 відділу Союзу Українок Америки відбулася 30 січня в Українській Хаті в Гемтремку традиційна Свята Вечере.

Велика українська сім'я засіла до спільної вечері щоб зложити взаємні побажання та в одній спільній молитві побажати кращої долі тим що далеко на рідній землі, і тим що скитаються по світі.

Цим разом ми всі зійшлися громадно, при участі багатьох вже родин із скитальщини і перший раз з новими панотцями в парохії, о. Шмондлюком і о. Любачевським, бувшим скитальцем.

Іншими дорогими гістьми які взяли участь у спільній вечері, були визначні американські жінки, а саме: пані Мерфі і пані Райт, представниці Америк. Червоного Хреста, панна Кассаді, голова Совшел Ейденсі, пані Сібол, представниця Інтернаціонального Центру, а дальше представниці місцевих організацій і також преподоб-

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

(Продовження.)

ні Сестри Василянки. Також гостили ми перший раз милого дорогого гостя, бувшого прем'єра міністра Карпатської України, проф. Юліяна Ревая.

Довкруги жіноцтва 26 відділу згуртована нова еміграція, пішла теж нам назустріч і перший раз відіграла український вертеп під назвою "Дивна ніч в Карпатах" образ у відмінній формі, як ми звикли були оглядати. На мотивах сучасної доби, боротьби за волю і свободу України, змалювали картину глибоку і зворушливу.

Після сценічної програми, голова відділу, пані Прокопович, привітала зібраних гостей і далі вів ведення програми передала пані Хомяк, яка дала пояснення про Святий Вечір на рідній землі і поклікала до слова місцевого пароха о. Шмондюка, а потім о. Любачевського.

Іншими промовцями були згадані американки. Ще одна замітна промова виконала програму. Наш гість, бувший прем'єр Карпатської України, проф. Ревай, зясував нинішнє святкування на рідних землях та згадав і тих наших братів і сестер, які у страху, переслідувані, нишком моляться за кращу долю всього українського народу. "Не всі ми знаємо" сказав, "які блага дає нам американська конституція, але коли наш прапор високо засіяє, нехай йому присвчує така вільність і свобода як в Америці".

У відповідь п. Демян, голова місцевого Конгресового Комітету побажав: "Щоб Бог доз-

волив скоро на таку зміну, щоб ми могли, в найближчому часі вже стрінутися з паном міністром у Києві і там скласти йому побажання"

Пані Водкер, у гарній симпатичній промові переповіла американкам про значення Святої Вечері, про значення сценічної картини і про зміст бесід окремих промовців. Щиро нагороджено її оплесками.

Коли всі промовці висказали своє захоплення відсвяткуванням, ми нденки 26 відділу Союзу Українок Америки, почували себе до милого обов'язку зложити як найширшу подяку п. Романові Дацкові і п. Марії Сливинській, як головним організаторам і виконавцям сцени, а також пану і пані Захарків, пані Дацко, п. Корещькому, п. Голішевському, п. Лапцанові, п. Целюхові, п. Бочкові, п. Стивинському п. Редчукові, які знаменито відіграли свої ролі, а також нашому дорогому — довголітньому декораторові і художникові пану Рунці і всім милим гостям.

Прибуток з імпрези буде розподілений в половині на будову місцевої української школи, та в половині на добродійні цілі, які проголошені будуть на сторінках преси.

Анна Ганиш.

ГЕМТРАМЕК, МИШІНГЕН

Річні збори 26 відділу СВА

В неділю, 26 грудня, відбулись річні збори 26 відділу СВА імені Ольги Басараб.

Збори відкрила: передсідниця

п. Марія Прокопович. Перечитано протокол, і прийнято без змін.

Потім вибрано п. Марію Будор до переведення виборів, а та поклікала паню Ганиш як секретарку.

Голова зборів поклікала передсідницю щоб здала звіт за своєї річної праці у нашій відділі. Предсідниця пані Прокопович сказала що працювала по своїх силах і все старалася щоб усе було як найкраще. Подякувала членкам за співпрацю через цілий рік та сказала що добре є провадити уряд як членки є активні і працюють всі разом з урядом.

Далі наступали звіти всіх урядничок.

Всі висказували своє вдоволення і дякували членкам за співпрацю, а членки нагороджували урядничок гримкими оплесками.

До уряду на цей рік увійшли пані: Марія Прокопович, голова; Ол. Бабій і Юл. Кульчицька, заступниці голови; Ев. Гузар, рекордова секр., Кат. Хомяк, заступниця; Ан. Ганиш, касієрка; Заблоцька, заступниця; Юст. Прибила, фін. секр.; Турак, заст. контролорки; пані: Целюх, Стецько, Ткачук. До прапорів пані: Бабій, Дидів, Целюх. До підприємчого комітету пані: Юлія Кульчицька, голова, пані: Ткачук, Бук, Владика, Сліпак, Герула, Крочківська, Целюх і Гудьчевська. Заіндательки хворих пані: Будор, Бук Фідик. Делегатки до філії пані Гузар, Ганиш. Делегатки до Доп. Ком. пані: Прокопович, Хомяк, Бойло. Делегатки до Конгресового Комітету пані: Демян і Заблоцька. Пані Васцько кореспонденційна секретарка

Наш відділ уладив минулого року ось-такі підприємства "Щедрий Вечір на Україні", вечерок в честь старого і нового уряду, свято концерт на честь Ольги Басараб спільно з другими відділами. Дано пикник в парохіальнім парку на яким уладжено "Українське Весілля" а теж виставу комедії "Свекруха" в Українській Хаті. Також було 2 "бінга" Чистого прибутку з тих всіх підприємств за 1948 рік було \$1,801. З того призначено на різні добродійні цілі:

На парохіальну школу в Гемтрамек \$445, на дарунки для скитальців в Європі 320 дол., на УПА \$250, на пресовий фонд "Нашого Життя" \$42, вкладки до Централі, \$40, делегатка з Європи \$10, Конгресовий Комітет \$50, загальний комітет що провадив кампанію для дітей в Європі \$50, Служби Божі за хворих членкинь \$10.50, на цвіти для померлих членкинь або їх чоловіків \$75, на цвіти до Божого Гробу \$5, на ядлик до церкви \$5, дарунки для організації в день ювілею \$20, делегатка на конгрес з відділу 60 дол. Разом видано за 1948 рік \$1,382.50.

Також членки нашого відділу ходили колядувати на Допомоговий Комітет і заколядували \$415, з каси доложено \$100 і гроші віддано до Допомогового Комітету. Наш відділ брав теж участь в Американським Червонім Хресті і Комюніті Чест. Зібрані гроші віддано до призначених інституцій.

К. Кобаса, секр.

Кампанія на пресовий фонд Нашого Життя продовжується у березні і квітні.

Блянка Гаврисевич Бачинська

Перший Союз Українок на Великій Україні

ПРАЦЯ НАШОГО ЖІНОЦТВА ДЛЯ НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

(Спогад з рр. 1919-1920)

(Продовження.)

Коли міністр військових справ, генерал Петрів заснував у Кам'янці Подільській Юнацьку військову школу, членки Союзу Українок на пропозицію міністра Петрова викладали там деякі предмети, як історію України, історію української літератури. Цей почин причинився у великій мірі до збільшення поваги і впливу Союзу Українок серед нашого громадянства. У вересні, 1919, Союз Українок заснував майстерню військового білля, де сотні жінок, членів СУ працювали безкорисно і тижнево відставляли тисячі комплетів білля для війська на фронт. Незвичайно було зворушливе коли бачилось паню Петлюру, дружину головного отамана, як бігла щодень до "майстерні", щоб і своєю працею причинитись до того доброго діла. Матеріали до майстерні доставляло міністерство здоров'я, а всяку технічну піддержку давало нам міністерство військових справ. Союз Українок в Кам'янці Подільській займався незвичайно жваво поміччю для збігців. В першій мірі заснував "столівню" для збігців, у якій вони могли здорово і дешево харчуватись. Опісля

засновано з'рамені СУ "чайню для збігців і ранених козаків" В обох цих підприємствах працювали членки СУ зовсім безплатно, вкладаючи доволі багато праці, як при зорганізуванні так і при провадженні їх. На отворенні "чайні" були присутні: міністр Петрів, міністр С. Вітик, і представники урядових кол. Крім цього Союз Українок помагав збігцям, зокрема жінкам, у вишуканні праці. Ця діяльність нашої організації була доволі широка бо як я вже згадувала, в Кам'янці Подільському згуртувалась велика кількість збігців з усіх частин України, що були зайняті чужими військами. Треба відмітити, що опіка над збігцями з боку уряду Директорії, а зокрема міністерства галицьких справ, була дуже дбайлива, так що підмоги вплачувані збігцями вистачали вповні на прожиток. А суспільно-громадянською сторінкою і поміччю у вишуканні праці займався СУ. Жінки збігці одержуючи грошову підмогу, могли всяку суспільно-громадську працю виконувати безплатно.

В межичасі зеднані обі українські армії відбивали на всіх фронтах успішно ворога. Особливо блискучий був похід обох злучених армій на Київ, який увінчався здобуттям Києва 31 серпня, 1919 р. Це був вершок воєнних успіхів українських армій в боротьбі за українську державність в роках 1918-1921. З нагоди цієї великої перемоги Союз Українок улаштував у прегарній салі клубу імені Тараса Шевченка святонний вечір-концерт, в якому взяли участь наші визначні артисти як пані Дорошенко і пані Оксана Бірецька.

Для зближення обох урядів і вирівняння деяких політичних різниць між ними, наша жіноча організація улаштувала вечорі-доклади, в яких брали участь представники уряду Директорії,

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

(Продовження.)

ДІТРОИТ, МИШ.

Річний звіт тов. ім. Лесі Українки, 37 відділ США

Точно рік минув у січні, як новий уряд перебрав провід з нашому відділі, а з цим почалась оживлена і різноманітна активність не тільки в самому відділі але теж в загально-громадських імпрезах.

На день 27 січня назначено річні збори. Того самого дня під вечір йшов зливний дощ. Температура обнижувалась, усе замерзло і скоро увесь Дітройт покрився ледяною корою. Авта сунулись помалу, трубили одні одним на осторогу. Хто йшов, поховзувався, вимахуючи притім кумедно руками а дехто собі порядно гримнув дорогою йдучи. Думалося, що жадна з пань не покажеться на збори. І справді декотрі з них повідомляли телефоном, що не можуть прийти через таку погану негодю. Але на превелику втіху, коли наближався час 7:30 вечора почувся дзвінок, а у дверях показала перша учасниця. Була це п-ні Ольга Мараз. Не побоялась негоди. "На мене дощ не падав, я поміж дощ ішла" сміялась весело п-ні Мараз.

Потім прийшла наша голова п-ні Демрей. Повнісіньке авто членок привезла. Сміх, жарти, всі оповідають, як авто "качки загаяло" по ховзкій дорозі, як переїхали червоне світло, а за ними пустились наздогін "фацети з блискучими гузиками", приперли до "корб" і написали "тикета".

За хвилину ледви прикотилось ще одно авто. Стало, відсапнуло, замкнуло очі і знов членки з нього повиходили. Біжать до дверей, а дощ саме почав як з відра. Це п-ні Небоженко привезла другу групу членок і вкінці по всіх труднощах і пригодах, з опізненням почалися збори. Але і ці труднощі мають свою принаду, хоч треба платити "тикет" Найбільшою атракцією цілого вечора був огляд праці нашого відділу, який бажаємо оце записати на сторінках Нашого Життя.

А була це праця різноманітна, яку можна окреслити як літературно-освітню пропагандову, допомогсву і загально-громадську. До літературно-освітньої треба зачислити вельми успішний Літературний Вечір на честь Лесі Українки на початку 1948 р. Пізніше, при участі Українського Золотого Хреста, Жалібна Академія Ольги Басараб і один відчит про "Листопадові Дні" До цього слід долучити виставу "Перехитрили" і врочистий "Свят-вечір", теж при участі Українського Золотого Хреста.

Пропагандова діявка визначалась влаштуванням Українських Вечорів для американців. І так на початку минулого жовтня наша голова п-ні Демрей була запрошена на "Вечір американської родини" Там п-ні Демрей інформувала про Україну і співала українських пісень, 12 грудня була запрошена до організації "Гудвил Індустри" де промовляла про українські Різдвяні традиції і

співала наших колядок. 19 грудня в церковній салі св. Андрія п-ні Демрей і Шустакевич влаштували для американців Різдвяний Вечір, де Шустакевичева розказувала про українські Різдвяні традиції, а Демрей співала наших колядок, декотрі в англійській мові. Притім був застелений стіл в українським стилі, із сіном під вишиваною скатертю. Побіля стола сніп пшениці з фарми Філясів, у гарній вазі кутя, яку приладила сама п-ні Демрей яку американські гості викушали до останнього макового зерна. Також треба згадати вельми успішний виступ у "20-Сентюрі Клуб" де панна Янчук дала гарний виклад на тему "Постаті української жінки" отриманий із живим образом, в якому виділа лагідна персональність Юльці Войтович.

Попри вище згадану працю в нашому відділі відбулися дві забави і три товариські прийняття та кілька вечорів вишивок.

Під проводом місцевої Філії США і спільно з іншими відділами, треба зачислити актуальну участь нашого відділу у великому відчиті, де промовляла п-ні Сливинська. Поминальна Академія в пам'ять Старицької Черняхівської, Теліги і Кононенко, де промовляла Наталія Дорошенко, і велике віче на якому головною промовницею була п-ні Ірина Павликовська.

До цього треба додати американський "Травелер Шов" який підперла Українська Федерация і де українським відділом завідувала заст. голови нашого відділу п-ні Волкер і де наші членки чергувалися в часі виставки українських предметів. У цій виставці помагала

теж філія і всі відділи США в Дітройті. "Травелер Шов" тривав цілий тиждень день-у-день і була це велика пропаганда для українського імені, получена з великою працею.

У грудні знову п-ні Волкер спільно з усіма жіночими організаціями взяла провід у Міжнародній Виставці, яка тривала три дні, і тут теж наш відділ сповнив свій приділ праці.

Участь нашого відділу в загально-громадських імпрезах треба підкреслити тим що наші членки помагали у влаштуванні двох пикників Українського Конгресового Комітету, причім до цього причинились п-ні Небоженко і п-ні Градовська. Пізніше УКК уладив віче на якому головним промовцем був др. Мишуга і на якому теж представниці нашого відділу Демрей і Шустакевич виступали, перша як співачка-солістка, а друга як промовниця. Знову у "Святі Злуки Українських Земель" яке уладжував УКК, п-ні Демрей виступала як солістка а п-ні Шустакевич як декляматорка.

Само собою, що грошова справа у нас теж дуже важна і на річних зборах наша касієрка п-ні Небоженко звітувала в ось-такому порядку: Загального прибутку за 1948 було \$580.38 з цього уділено на різні цілі: Укр. Допом. Ком. \$53.85, на сироти \$20, на УКК \$67.26, на поміч новопривішним \$42, на будову укр. семинар'я у Вашингтоні \$10, харчові начини до Європи \$22.75, на поміч українським студентам \$14.00, на твори Лесі Українки в англ. мові \$100.00, на "Наше Життя" \$25.00. Далше, річна вкладка до Централі США \$20, конвенційний і конгресовий

уряду ЗУНР і політичних партій та організацій. На тих докладах бували теж оба міністри військових справ, а то генерал В. Петрів (УНР) і генерал Курманович (ЗУНР), а також полковник Василь Вишиваний. Від жіноцтва промовляли: голова Блянка Баранова, Л. Старицька-Черняхівська і Софія Русова.

А тимчасом не усіх фронтах ішли дальше важкі і безвинні бої. Бої нерівні, проти переважаючої сили ворога. В той час не мале число наших військових опинилося в таборах полонених у Польщі, серед дуже важких умовин, особливо тифу та інших недуг. Треба було вислати Делегацию Українського Червоного Хреста до Польщі у справі перевірення умовин у згаданих таборах. В тій цілі звернувся генерал Петрів до Союзу Українок, який спільно з У. Ч. Хр. склав делегацію, що осінню, 1919, виїхала до Польщі та обїхала всі табори полонених, де були українські військові. Вчасі цієї поїздки помер один з членів делегації, лікар др. М. Витошинський, заразившись тифом в часі відвідування наших полонених.

З трьох сторін окружена незалежна частина України стала осередком гарячої і палкої праці всіх громадянських установ та всього незалежно думаючого нашого елементу. Всі очі звернені на fronti, які з трьох боків окружали Україну, що проливали кров своїх синів і батьків за власну незалежну державу. Страшна епідемія тифу десяткувала наше геройське військо, а брак ліків, медикаментів і перевязочного матеріалу унеможливував рятування хворих і ранених. Тоді то Союз Українок вислав гарячу Відозву до жіноцтва цілого світу з поданням важкого полонення, в якому знаходилась Україна і з благанням до деяких держав Антанти — зняти блокаду України та прислати

Україні ліків і медикаментів. Від англійських, швайцарських і французьких жінок ми одержали сповчваючі відповіді із запевненням присилки лікарської допомоги Україні.

Коли Уряд Директорії осінню, 1919 скликав у Кам'янці Подільському Державну Раду, в якій взяли участь представники обох українських урядів, усіх політичних партій і громадянських установ, покажано теж до участі Союз Українок в особах п. Блянки Баранової і її заступниці п. Одрини (дружини міністра здоров'я). На цій Раді обговорювано різні важливі державні справи а від жіноцтва промовляла п. Баранова, запевнюючи повне віддання організованого українського жіноцтва нашій незалежній державі, якнайдалше йдучу готовість праці всього нашого жіноцтва та підкреслила надпартійність Союзу Українок, що дає змогу гуртувати жіноцтво всіх політичних відтінків для нашої найвищої мети. Промова була прийнята з повним признанням наших урядових кол, наслідком чого головний отаман Симон Петлюра покликав п. Баранову до себе на авдієнцію. П. Баранова не хотіла бути сама на цій конференції, з'явилася в означенім часі з Людмилою Старицькою-Черняхівською у квартирі головного отамана Петлюри. Незабутня зворушлива хвилина. Рішучий, сильний погляд головного отамана, струнко випростованого, в темно-синім мундірі з гаптованим золотим колоссям на комірі і відзнаками начальника держави. Говорив поволі, ясно, глибоко. Хотів іменувати п. Баранову високим міністерським урядовцем і дати всякі можливості для приєднання ще ширших кол нашого жіноцтва для цієї, як сказав, "потрібної для держави праці"

(Дальше буде)...

